

РЕШЕНИЕ

№ 2601

гр. София, 30.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 13.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **6051** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ.

Образувано е по жалба на Я. П. К. и Д. Р. К. от С., У.”Р.”, против Заповед № РД-09-241 от 23.07.2010 г. на кмета на район „В.”-Столична община, Оспорената заповед е издадена на основание чл. 11 ал. 4 от ППЗСПЗЗ. С нея кметът на район “В.” е определил като застроена цялата площ на имот пл. №40064, нанесен в помощния план по чл. 13а ал. 1 от ППЗСПЗЗ на к.л. 592, сега попадащ в УПИ II, К.269А по плана на местност ”Б.” - публична държавна собственост, отредена за правителствен обект „Резиденция Б.”.

Жалбоподателите твърдят, че оспорената заповед е издадена при липса на материална компетентност, в нарушение на материалния закон и в противоречие с целите на закона. В жалбата се поддържа също така, че с оспорената заповед незаконосъобразно е отказано издаването на удостоверение и скица по чл. 13 ППЗСПЗЗ.

Ответникът по жалбата – кметът на СО – район „В.”, не заявява становище по оспорването.

С градска прокуратура не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Заинтересованата страна Л. Н. Х. поддържа жалбата.

Заинтересованите лица И. Н. М., М. С. К., Б. С. К., Й. В. И., П. М. В., В. С. К. и Л. П. П. не заявяват становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателите се легитимират като сънаследници на Стоил Иванов К., починал на 27.08.1970 г., съгласно у-ние за наследници № 1181/18.11.2004 г. на СО – район „В.”. Видно от нот. акт № 92, т. VI от 1927 г. наследодателят на жалбоподателите е притежавал ливада в м. „К”, Б., впоследствие преобразуван в недвижим имот, с пл. № 4620, кад. л. 592 по кадастралния план на С. от 1975 г. /кад. л. 567, 592 по кадастралния план на С. от 1950 г./, с площ от 6 823 К. м. Жалбоподателите са подали заявление вх. № 94 Я-28/26.03.2008 г. до кмета на СО-район „В.” за издаване на удостоверение и скица по чл. 13 ППЗСПЗЗ за имот 40064 по помощния план идентичен с бившия имот пл. № 4620. Видно от удостоверение изх. № ВС-01-1745- Б/16.04.2009 г. на ОСЗ – Овча купел имотът е заявен за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ.

Със заповед № РД-09-3439/18.06.2008 г. на кмета на СО, на основание § 11, ал. 1 ДР ЗИД ЗСПЗЗ и чл. 44, ал. 1 т. 9 и ал. 2 ЗМСМА е наредено кметовете на район да одобряват със заповед решенията на съответните районни технически експертни съвети за определяне на застроената част от имотите в границите на урбанизираните територии, която не се възстановява на собствениците на имотите, съгласно чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ, при спазване на Наредба № 7/2003 г.

Със заповеди № РД-09-48/07.04.2009 г. и № РД-09-15/18.01.2010 г. на кмета на СО – район „В.”, на основание чл. 13, ал. 4 ППЗСПЗЗ е назначена комисия, която да разглежда постъпилите искания от граждани и да дава становище по тях, когато се иска възстановяване правото на собственост върху имоти в строителните граници на населените места по реда на ЗСПЗЗ и правилника за прилагането му.

С решение 3 по протокол № 11/08.07.2010 г. комисията, назначена с цитираните заповеди, приема, че процесния имот попада в границите на урбанизирана територия, определени със ЗРП на м. „Резиденция Б.” и е част от имот, находящ се в Г. С., район „В.”, комплекс Б., м. „Б.”, У. „Витошко лале” № 16, съставляващ УПИ II, К. 269А. Имотът представлява публична държавна собственост. Определен е като застроен с оглед реализирано мероприятие. Отчетено е, че имотът е отреден за Министерски съвет и е определен за стратегически обект от значение за националната сигурност.

Цитираното решение е одобрено с оспорената заповед № РД-09-241/23.07.2010 г. на кмета на район „В.” - СО. Представена е скица, изготвена от „Географска информационна система – С.” ЕООД за бившия имот № 40064 по помощния план по чл. 13а, ал. 1 ППЗСПЗЗ, к. л. 592. Представен е и проект за удостоверение по чл. 13 ал. 5 от ППЗСПЗЗ, в което е посочено, че в имота няма свободни площи.

Съгласно АДС № 6296 на 05.08.1992г. е актуван като държавен терен с площ от 1200 дка, и сгради в него, находящи се в комплекс Б., м. „Б.”, ТОА В.. Имотът е предоставен за оперативно управление на НСО към Председателството на Република Б. На 31.07.2002г. е съставен АДС № 03531 за публична държавна собственост за терен с площ от 826 183 К.м. и сградите в него, представляващ УПИ II, К. 269А, имот пл. № 12, 827, 832, У. „Витошко лале” № 16, м. „Б.”, комплекс Б., Г. С.. Имотът е предоставен безвъзмездно за стопанисване и управление на Министерски съвет, на основание решение № 1050/29.12.1997г. на МС.

При така установените факти Административен съд С. – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирани лица, имащи правен интерес от оспорването на процесната заповед, в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентния административен орган съгласно разпоредбата на чл.11 ал.4 от ППЗСПЗЗ и §1 ал.1 от ЗИДЗСПЗЗ /ДВбр.88/1998г./ Със заповед № РД-09-3439/18.06.2008г. на Кмета на СО, на основание § 11 ал. 1 от ДР на ЗИДЗСПЗЗ и на чл. 44 ал. 1 т.8 и ал. 2 ЗМСМА е наредил кметовете на райони да одобряват със заповед решенията на съответните технически служби за определяне на застроената част от имотите в строителните граници на населените места, която не се възстановява на собствениците на имоти, съгласно чл. 11 ал. 4 ППЗСПЗЗ, при спазване на правилата и нормите на териториално и селищно устройство и на Наредбата за размера на необходимата земя при изграждане на строителни обекти. Следователно Кметът на СО е делегирал своите правомощия по чл. 11 ал. 4 ППЗСПЗЗ на районните технически служби, респ. на кметове на райони, като възможността за това делегиране е предвидена в закона - §11, ал.1 ДР ЗИДЗСПЗЗ. Оспорената заповед е издадена от кмета на район „В.”, като с нея е одобрено решението на комисия, назначена с тази цел от същия административен орган, с изрична заповед.

Съгласно разпоредбата на чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ, в случаите когато бивши земеделски имоти са застроени или върху тях са проведени мероприятия, които не позволяват възстановяване на собствеността, бившите собственици се обезщетяват. В §1в от ДР на ППЗСПЗЗ при условията на примерно изброяване са посочени строителните дейности и съоръженията, които не позволяват такова възстановяване. Самото определяне на застроената част, съгласно чл. 11 ал. 4 ППЗСПЗЗ е предвидено да се извърши от техническата служба на общината. Решенията на техническата служба на общината се одобряват със заповед на кмета на общината, която подлежи на съдебен контрол по реда на АПК.

В конкретния случай, бившият имот попада в предвидено по регулационния план и реализирано мероприятие – резиденция „Б.” за Министерски съвет. След като е налице реализирано мероприятие по действащия регулационен план, не са

налице предпоставките за определяне на имотите като свободни и подлежащи на възстановяване, по аргумент от чл. 10б ЗСПЗЗ. В рамките на това производство съдът не може да се произнася относно законосъобразността на отреждането на терените за Министерски съвет, както и дали то отговоря на изискванията на чл. 103, ал.1 ЗУТ. Касае се за влязъл в сила план, с чийто предвиждания следва да се съобразяват всички административни органи и частни лица. Освен това съгласно общия устройствен план на Столичната община по Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ЗУЗСО), устройствената зона, в която попада процесният имот е "Територия за специални зелени площи". Заповедта е издадена при спазване на процедурните правила. Твърдението на жалбоподателите, че на практика административният орган отказва да издаде удостоверение по чл.13 ал.5 от ППЗСПЗЗ е неоснователно. Размерът на застроената и на свободната площ от имота е задължително съдържание на удостоверението съгласно чл.13 ал.5 т.3 от ППЗСПЗЗ. Следователно определянето на свободната площ по реда на чл.11 ал.3 и ал.4 от ППЗСПЗЗ с влязъл в сила административен акт е предпоставка за издаване на удостоверението. Ответникът е провел административното производство в съответствие със закона. Жалбоподателите въпреки дадените им изрични указания не ангажираха надлежни доказателства по делото ,с които да оборят фактическите констатации, отразени в издадената заповед. – а именно, че процесния имот е изцяло застроен по смисъла на разпоредбата на § 1в от ДР на ППЗСПЗЗ, в която примерно са изброени строителните дейности и съоръжения, които не позволяват възстановяване на собствеността на земеделски земи. В решението на комисията и с оспорената заповед правилно е определена като застроена цялата площ на имота. Административният орган е съобразил актуалното фактическо положение на имота.

Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административан съд С.-град, II отделение, 26-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. П. К. и Д. Р. К. от С., У."Р." № 13,против Заповед № РД-09-241 от 23.07.2010 г. издадена, кмета на район „В.”-Столична община

Решението може да се обжалва пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

Административен съдия: